

О. С. Комар

викладач кафедри іноземних мов

Уманського державного педагогічного університету

імені Павла Тичини

Науковий керівник – Заболотна О. А., доктор

педагогічних наук, професор кафедри іноземних мов

Уманського державного педагогічного університету

імені Павла Тичини

ВПРОВАДЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ З МЕТОЮ ЗМІНИ ФОРМАТУ ТРАДИЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Мабуть,сьогодні, обговорюючи підходи до навчання іноземних мов, більшість учителів-предметників віддадуть перевагу саме комунікативному у своїй професійній діяльності. Однак бачення та практичне використання його на заняттях різняться у кожного педагога. Загалом, комунікативний підхід можна трактувати як сукупність принципів та цілей навчання іноземної мови, які визначають як учні вивчають мову, які види класної діяльності полегшують цей процес, а також місце вчителя та учнів в едукативному середовищі.

Головною метою комунікативного підходу навчання є розвиток в учнів комунікативної компетентності, а саме, здатності будувати висловлювання мовою, яку вони вивчають. Це стосується вміння побудови речень, розглядаючи усі їх складові(частини мови, часові форми, фрази, моделі).

Комунікативна компетентність включає в себе наступні види мовних знань та вмінь:

- Вміння використовувати мову для досягнення цілого ряду різних цілей;
- Вміння змінити форму використання мови відповідно до місця та учасників (наприклад, визначати, коли використовувати формальні та неформальні варіанти мови, і коли доцільніше обрати письмо на противагу говорінню);

- Вміння писати і розуміти різні типи текстів (наприклад, розповіді, репортажі, інтерв'ю, бесіди);
- Вміння підтримувати розмову, незважаючи на малий словниковий запас (наприклад, за рахунок використання різних видів комунікаційних стратегій) [1; 17].

З початком впровадження комунікативного підходу, поступово змінюється формат традиційних уроків англійської мови, де головний акцент спрямовувався на оволодіння елементами граматики та практики через заплановані види діяльності, такі як заучування діалогів та виконання тренувальних вправ. Тепер, відповідно до комунікативного підходу навчання, широко та успішно впроваджується парна та групова робота, проектна та ігрова види діяльності.

Нові види класної діяльності відповідно до комунікативного підходу передбачають нові ролі вчителя та учнів у процесі навчання мови. Кооперативний підхід до навчання змінює попередній індивідуалістичний. Таким чином, студенти уважно слухають своїх однолітків у групових та парних видах роботи, а не опираються лише на вчителя, як на модель спілкування. Вони повинні бути відповідальними за своє навчання, а вчитель лише полегшуватиме подачу матеріалу та виконуватиме роль наставника та посередника у навчальному процесі [2; 82]

Зміни підходу до навчання передбачає і зміну навчальної програми. Прихильники та дослідники комунікативного підходу за кордоном запропонували наступні:

- Навчальна програма повинна базуватися на розвитку чотирьох навичок: читання, письма, аудіювання та говоріння, які у свою чергу діляться на мікронавички. Наприклад, навички аудіювання можна описати представленням наступних мікронавичок:
- Вміння визначати ключові слова у розмові,
- Здатність визначити тему, ставлення співрозмовників до теми,
- Навички відбору головної інформації в тексті,
- Розвиток навичок говоріння з різною швидкістю.

Робоча навчальна програма побудована відповідно до функцій, які студент повинен бути в змозі виконувати англійською мовою (вираження симпатії та антипатії, висловлення вибачень, представлення когось та надання пояснень). Комунікативну компетентність можна визначити за виконанням функцій, необхідних для спілкування в широкому діапазоні ситуацій. Умовно, навчальна програма створювалась на основі змісту та понять, якими повинен оперувати студент та завдань і заходів, які проводяться в класі [3; 12].

Таким чином, можна визначити наступні методичні принципи навчання англійської мови відповідно до комунікативного підходу:

1. Відведення центрального місця в процесі навчання мови реальному спілкуванню.
2. Надання студентам можливості експериментувати та перевіряти свої знання та навички
3. Ставлення до помилок студентів як до показника формування комунікативної компетентності.
4. Прагнення розвивати у студентів правильність та швидкість мови.
5. Здатність поєднувати різні навички так, як це зазвичай відбувається і в реальному світі.

Комунікативний підхід спонукає до переосмислення методики викладання в класі, відповідно до чого студенти вивчають мову в процесі спілкування, адже комунікація є кращою можливістю вивчити мову аніж повне фокусування на граматиці. Тому, питання застосування нових технологій, пошуку шляхів розвитку класних заходів, які відображають принципи комунікативної методикизалишається актуальним і дотепер.

Література

1. Мильруд Р.П., Максимова І.Р. Сучасні концептуальні принципи комунікативного навчання іноземних мов. / Р. П. Мильруд, І. А. Максимова // Іноземні мови в школі - 2000 - № 5. - С.17-21.

2. Swain, M. A critical look at the communicative approach (2). *ELT Journal*, 39(2), 1985. – P.76-87.
3. Richards J. C. *Communicative language teaching today*. – Cambridge: Cambridge University Press, 2006. – p. 46.